

Pelon tyrskyt

Sana hallussa, sp 20.1.2008

Victoria Boyson: A Wave of Fear: A Dream

Näin pelon aaltojen iskevän maailman rantaan ja levittävän kaaosta ja hämmennystä ympäriinsä ihmisten keskelle. Kun järjenvastainen pelko sai ihmiset otteeseensa, he säntäilivät hätäännyksissään sinne tänne etsien vastauksia. Miehet ja naiset, jotka aiemmin olivat uhmakkaan ylimielisinä vastustaneet Kristusta ja hänen kansaansa, joutuivat epätoivon valtaan yrityksissään rauhoittua.

Rikkaat ja köyhät kerjäsivät apua kuin lapset ja etsivät opastajaa. Jokainen toivoa säteilevä kristitty pystyi nyt olemaan heti johtajana joukolle epätoivoisia ihmisiä, joista oli äkkiä tullut nöyriä, pelosta täriseviä ja rauhaa kaipaavia ihmisiä.

Väkijoukot olivat alkuun niin säikähdyksissään, että he olivat suorastaan vaarallisia jokaiselle, joka niitä lähestyi. Monet tulivat loukatuiksi noiden vihaisten ihmisten takia, kun he etsivät jotakuta, jota voisivat syyttää. Kun he pääsivät vähän rauhoittumaan, monet heistä alkoivat nöyryä ja etsiä käsiinsä ihmisiä, joilla oli Jumalan rauha sisimmässään. He olivat vähän kuin hukkumaisillaan olevia ihmisiä, jotka halusivat hädissään löytää jonkun, joka osasi uida ja voisi pelastaa heidät.

Mutta voit kuvitella, että jos joku osaa uida ja yrittää pelastaa tusinan verran uimataidottomia, siitä tulee vain onneton loppu ja kaikki hukkuvat ihan varmasti. Heillä olisi jotakin toivoa, jos uimataitoisella olisi mukanaan pelastusvene, johon koota hukkuvia.

Tulevina päivinä meidän pelastusveneemme voi olla vain Jumalan rakkaus.

Kun opimme tuntemaan Kristusta, me kasvamme hänen rakkaudessaan ja tulemme samalla kykeneviksi käsittelemään lopun ajan tuomia haasteita paremmin ja osoittamaan rakkautta pimeydessä oleville. Emmehän me voi osoittaa Jumalan rakkautta, jos emme ole sitä itse kokeneet. Niinpä hänen rakkautensa tunteminen tulee meille avaimeksi hänen rohkeutensa omistamiseen.

Tämän tiedän

Kun olin noin 8-vuotias, vanhempani muuttivat Minnesotaan tehdäkseen töitä kristillisessä leirikeskuksessa. Me elimme asuntovaunussa tämän leirikeskuksen metsikössä. Joka talvi lumi teki korkean kinoksen asuntovaunumme katolle ja sulii sitten pitkinä jääpuikkoina, jotka riippuivat vaunun sivuilla.

Myöhään illalla loikoilin yksin sisällä ja kuuntelin, kun jääpuikot putoilivat ja menivät rikki kylkiä raapien. Kun jääpuikot kolisivat ikkunoissa ja raapivat seiniä, jouduin kauhun valtaan, kun päästin mielikuvitukseni laukkaamaan. Makasin vain sängyssä kykenemättä oikein nukkumaan ja kuulostelin ympäriltäni kuuluvia ääniä. Jokainen ääni sai minut yhä enemmän kauhun valtaan, kunnes nukkumisesta ei tullut yhtään mitään.

Kun pelko saa meissä vallan, ainoa parantava lääke on Jumalan sana. Niinpä makasin siinä jäykkänä pelosta ja palautin mieleeni muutamia jakeita, mitä muistin, ja lausuin niitä ilmoille pimeyteen - ja jääpuikoille. Yritin jotakin, mikä olisi pitänyt mielestäni nuo äänet loitolla ja estänyt pelon kasautumista sisimpääni. Kun en enää muistanut yhtään jaetta ulkoa, aloin laulaa laulua "Jeesus mua rakastaa":

Jeesus mua rakastaa, raamattu sen ilmoittaa. Vaikk' on lapsi heikkokin, hänpä hoitaa hellimmin. Jeesus mua rakastaa (3x), niin sana opettaa.

Saatan yhä tänä päivänä nähdä itseni siinä aivan yksinäni ja kiinni tarrautuneena häneen, joka ei koskaan hylkäisi minua, vaan rakastaisi minua aina. Torjuin pelkojani muistuttaen itselleni, että Jeesus on todellinen ja tiesin hänen rakastavan minua, ja kun lauloin laulua yhä uudestaan, nukahdin lopulta aika nopeasti.

Tämä rakas laulu on tullut minulle tärkeäksi vuosien mittaan ja tiedän, että se on sitä monille muillekin. Se muistuttaa meitä siitä kaikkein tärkeimmästä ja ihmeellisimmästä asiasta, mitä Jumala on meille lahjoittanut: hänen käsittämättömästä ja ehdottomasta rakkaudesta. Hänen rakkautensa on kaiken perusta. Ilman sitä kristinusko on vain tyhjää uskontoa, joka ei ole enää sen voimallisempaa tai elämää mullistavampaa kuin jonkin kerhon jäsenyys.

On ehdottoman tärkeää, että tunnemme hänen rakkautensa ja luotamme siihen. Jo lapsena Jumala avasi minulle tämän ilmestystiedon, että hänen rakkautensa on täydellistä ja kun keskityin hänen rakkauteensa, saatoin säilyttää syvän rauhan. Niin kauan kuin keskityin ajattelemaan hänen rakkautensa, en pelännyt. Ja toden totta: mitä enemmän opin häntä tuntemaan - mitä enemmän ymmärrän hänen sydäntään ja tapaansa toimia - sitä vähemmän pelkään.

Jos ymmärrämme, että Jumala loi meidät ja on ollut meidän kanssamme syntymästämme saakka ja jos uskomme, että hän ymmärtää meitä ja miksi toimimme kulloinkin niin kuin toimimme - vaikka emme itse ymmärtäisi kaikkea - me voimme uskoa hänen loputtomaan rakkauteensa meitä kohtaan. Raamattu kertoo meille, että hän rakastaa meitä ilman ehtoja ja haluaa, että tunnemme hänet ja rakastamme häntä samalla mitalla. Kun vielä olimme syntisiä, Jumala lähetti Poikansa sovittamaan meidän syntimme, koska hän haluaa päästä henkilökohtaiseen suhteeseen kanssamme - hän haluaa olla meille Isä.

Ylpeyden sokeus

Tämä maailma on tullut omahyväisemmäksi ja ylpeämmäksi aina vaan ja sen tuloksena ihmiset ovat tulleet yhä enemmän antikristillisen hengen sokaisemiksi. Tämä henki nostaa itsensä Jumalan tuntemisen yläpuolelle (2.Kor.10:5) ja julkeasti julistaa tietonsa totuudeksi, kun se tieto tosiasiallisesti on pelkästään ylpeyteen puettua tietämättömyyttä.

Tämän hengen hallitsevat ihmiset käyttäytyvät kuin he olisivat itse luoneet itsensä ja sen ilman jota hengittävät eikä heillä juurikaan ole huomiota hänelle tai ajatustakaan hänestä, joka on Luoja. He ovat päättäneet sen sijasta ajatella, että häntä ei edes ole ja korottavat omaa älykkyyttään ja pitävät itseään liian terävinä ajattelijoina tullakseen

"huijatuiksi uskonnolla". Kapinallisuus on heidän uskontunnustuksensa ja oma tahto heidän jumalansa.

He ovat oman hyvyytensä sokaisemia ja olettavat, että he eivät tarvitse Pelastajaa. Tämä uskomus on vihollisen kaikkein kuolettavin valhe, sillä se johtaa heidät helvettiin. Kun Saatana katselee heitä vahingoniloisena, taivaan Isä näkee hänen luomansa ja rakastamansa olennon aivan liian myöhään havahtuvan todistamaan helvetin kauhuja joutuessaan ikuiseen eroon Jumalasta.

Ylpeys on heidät sokaissut ja he ovat menettäneet kyvyn tajuta totuutta. Kun yrittää kertoa totuuden sanomaa jollekulle ylpeyden vallassa olevalle, se on samaa kuin yrittäisi pelastaa hukumasta sellaista ihmistä, joka ei tiedä olevansa hukumassa. He intävät olevansa oikeassa ja luulevat voivansa johdattaa eteenpäin muitakin, vaikka ovat umpisokeita.

On aikoja, jolloin Jumala suuntaa tykkinsä ihmisylpeyttä vastaan vetääkseen mahdollisimman monia luokseen. Silloin hän sallii pelon iskeä ylpeyden linnoituksia vastaan. Ne käsittämättömät pelon tyrskyt, joita hän armostaan lähettää, ajavat ihmisiä polvilleen - joko nöyrytyksen tai nöyryytyksen kautta.

Ainoa toivomme

Pelon tarkoitus on räjäyttää rikki ihmisen kyynisyys ja ylpeys, joka on kuin suojuus ihmisen mielen ympärillä ja saa heidät kovettamaan sydämensä. Tämä valhe on kuolettava ja raahaa ihmisen helvettiin. Mutta Jumala osoittaa armostaan heille, että ihminen tarvitsee häntä. Eikä Jumala osoita tätä tarvetta ainoastaan heille, vaan joillekin "paatuneille uskoville" myös.

Kun nämä pelon tyrskyt osuvat maailman rantaan, ihmisen ylpeys murenee niiden voimasta. Monet tulevatkin kääntymään niiden puoleen, joita he ennen halveksivat. Siis sinunkin puoleesi, rakas ystävä.

Unessa näin, kuinka tämä pelko riehui valtoimenaan maan päällä. Jokainen etsi epätoivoisesti ihmistä, joka kykenisi vastaamaan hänen epätoivoonsa. Yhtäkkiä eräs ihmisryhmä hoksasi uskovan henkilön, joka omisti sisäisen rauhan ja rakkauden hengen, ja tämä veti heitä puoleensa heti kuin magneetti metallia.

Uskovat olivat ainoita, joilla oli sitä toivoa antaa, mitä he itse niin epätoivoisesti kaipasivat kokea. Ja pelastuksen toivo Kristuksessa tuottaa rauhan. Mutta aika pian kristityt tulivat ylikuormitetuiksi, kun niin moni kaipasi kokea samaa rauhaa kuin heillä oli. Oli hyvin kaoottista ja jopa vähän pelottavaa tuntea heidän äärimmäinen hätänsä. Mutta moni kuitenkin tuli uskoon ja otti vastaan Kristuksen.

Aivan kuin ryhmä hukkuvia, jotka tarraavat uimataitoiseen kiinni ainoana pelastuskeinonaan, samoin mekin olemme heille ainoa pelastustie pois siitä kauhusta, jota he tuntevat. Mutta kun he takertuvat uimariin, he alkavat kaikki vajota, sillä vaikka olisimme miten voimakkaita, emme pysty pelastamaan heitä kaikkia omien voimavarojemme varassa. Ainoa tapa pelastaa heidät, on kuljettaa heidät pelastusveneeseen - Jeesuksen Kristuksen - luo.

Meidän tulee valmistautua tuleviin aikoihin uppoutumalla hänen täyteyteensä nyt.

Kristus yksin voi antaa meille rauhan ja kyvyn hoitaa se ylivoimainen tehtävä, joka tulee eteemme. Kun pelon tyrskyt iskevät meitä vasten, ainoa asia joka estää meitä murskautumasta, on Jumalan tunteminen ja uppoutuminen kokonaan hänen rakkauteensa.

Maailma joutuu valinnan eteen: on nöyryyttävä Jumalan väkevän käden alle - Luojan edessä joka heidät loi - tai paaduttava katkeruuteen ja taisteltava vastaan (Ilm.19:19). Ennen kuin antikristillisyyys saa lisää valtaa keskellämme, Isä antaa meille uuden tilaisuuden: mahdollisuuden saarnata sanaa helvetin porteilla! Kun pimeys peittää kansat, hän antaa valonsa loistaa meidän kauttamme ja se vetää heitä parannukseen (Jes.60:1-3).

Kun seisomme nöyrästi helvetin porteilla, meidän tulee muistaa, että meillä ei ole taistelu ihmisiä vastaan, vaan me taistelemme Saatanaa vastaan ihmisten sielujen puolesta. Emme tosiaankaan taistele verta ja lihaa vastaan, vaan pahoja henkiä vastaan, jotka sortavat ja hallitsevat ihmisten mieliä voidakseen murtaa Isän sydämen.

Taistelemme Isämme puolesta vapauttaaksemme ihmisiä, jotta he voivat vapaasti rakastaa häntä.

Rakkaat ystävät, maa on synnytystuskissa tuodakseen esiin Herran päivän. Taivas ja maa valmistautuvat aikojen loppua varten. Meidänkin tulee valmistaa itsemme ja antaa hänelle etusija kaikissa päätöksissä, joita teemme. Paras asia, mitä nyt voimme tehdä, on antaa hänelle aikaamme.

Rukoile kanssani:

Herra, minä annan sinulle elämäni ja sydämeni, tee minusta kokonaan omasi. Ota kaikki, mitä minulla on, ja käytä sitä valtakuntasi asian hyväksi. Anna minun aikani maan päällä koitua ikuisiksi hyödyksi. Valmista minut, että minusta voi tulla pelastuksen linnake sinun kansallesi, että he löytäisivät minussa suojan tämän ajan myrskyjä vastaan. Jeesuksen nimessä, aamen.

Victoria Boyson, Inc. © 2007-2008

www.boyson.org